

Kongen, Virus, og Kronen som forsvant

(Norvegese)

En gang i tiden var det en Konge uten krone.

Kongen var trist fordi ingen gjenkjente eller respekterte ham uten kronen.

Kronen hadde blitt stjålet av en mærkelig, liten fyr, som kalte seg Virus, og siden han hadde stjålet Kongens krone kalte alle ham Corona Virus. Han bar den røde og hvite kronen på hodet hele tiden, og viste seg frem til alle og enhver da han kom inn i butikkene og tmarkedene, og til og med inn i folks hjem, hvor han berørte alle og alt.

Hver gang han rørte ved noe, etterlot han et lite fingeravtrykk, et lite rødt merke, som et tynt lag pulver som klistret seg til ting. Menneskene som ble tatt på ble røde og etterhvert også syke. Han var fornøyd med det han gjorde, og jo mer han rørte ved ting, jo mere tilfreds ble han over å se at hele landsbyen ble rød på bare noen få dager.

Kongen likte overhodet ikke det som skjedde.

Hver dag fortalte Kongens sekretærer og rådgivere at det lille krone-stjelende monsteret lagde forandringer i hans rike, ikke bare fargene, men også humøret til folk forandre seg – de ble triste og mere syke og etter en stykke tid begynte de å hate Kongen, som om det var han som hadde gitt kronen til Virus – for at Virus skulle få irritere folket. Kongen ble sintere og sintere men også bekymret over det som foregikk, så en dag bestemte han seg for at det var på tide å gjøre noe for å få kronen tilbake og samtidig stoppe denne slemme fyren som ødela livene til folket hans.

Kongen begynte å tenke og undersøke ting, og han kalte på sekretærene og rådgiverne sine for å høre ideene deres, slik at han etterpå kunne bestemme seg for hva han ville gjøre. Hele dagen snakket de om hvordan de skulle stoppe Virus og få kronen tilbake, men ingen av løsningene overbeviste Kongen. Den kvelden gikk han i seng veldig bekymret og skuffet.

Men i løpet av natten, mens han sov og drømte, drømte og sov, fikk han en ide. Han vil kle seg ut som en veiarbeider, akkurat en som de som reparerer hullene i veiene. Han vill ta med seg en bøtte full av tykk svart lim for å spre utover på bakken og som var så sterk at alle som tråkket på den, øyeblikkelig ville bli stående fast. Han tenkte at i denne forkledningen og med dette utstyret kunne han neste dag gå rundt i landsbyen for å jakte på Virus. Og at så snart han fant skurken, skulle han ringe til ham og be ham om en tjeneste, og så snart viruset dukket opp, helle limet foran ham og dermed lime ham fast til bakken, og så kunne han ta tilbake kronen sin mens Virus kjempet for å frigjøre seg.

Fornøyd med denne ideen ringte Kongen neste morgen til privatsekretæren og ba ham ta med seg arbeidsklær, tunge arbeidsstøvler, en hjelm, hansker, en bøtte og det spesielle svarte limet som ble brukt til å fylle ned i de hullene man finner i asfalten.

Så snart Kongen hadde fått alt, kledde han seg ut i det merkelige antrekket. Veldig glad, men også nervøs og bestemt, forlot Kongen slottet sitt uten at noen gjenkjente ham, han gikk mot sentrum av landsbyen på jakt etter det forfærdelige viruset.

Da Kongen fikk et glimt av Virus i en av sidegatene, forberedte han tingene sine, han beveget seg nær nok til å bli hørt og spurte: "*Herr Virus, kan du være så snill å komme hit litt, jeg vil spørre deg en tjeneste?*"

Virus trodde dette ville bli en ny mulighet til å berøre en landsbyboer, så han nærmet seg lykkelig det som virket som en vanlig arbeider. Men så snart han kom nær Kongen, som i mellomtiden hadde tømt en stor mengde lim på veien, oppdaget han at føttene satt fast, limt fast til bakken. Virus begynte å skrike og rope, han viftet med armene og prøvde å ta av seg skoene, imens grep Kongen fatt i kronen på Virus' hode og løp bort!

Virus sto der, naken og skrek med all sin kraft, mens mange av innbyggerne på gaten strømmet til for å se hva som foregikk. Da de fant virus uten kronen og limt fast til bakken, begynte de å juble av glede. Noen gikk for å hente et tau for å binde viruset med, så ville de trekke ham ut av skoene og eskortere ham til fengslet. Dermed kunne de endelig stoppe denne katastrofale innflyelsen som Virus hadde hatt på hele landsbyen og hvor innbyggerne ble både syke og røde.

Kongen dro tilbake til slottet, kledde på seg sine kongelige klær, og satte kronen tilbake på hodet sitt. Etter det organiserte han en prosesjon for å vise alle at han igjen var blitt den gode Kongen, og dermed kunne landsbyen endelig få leve i fred. Nå, hvor alle syke blir helbredet og med det ekle viruset i fengsel, vil livet bli mye bedre og rettferdig for alle.

(Jan Kyrre Berg Friis)